

לישועתך קויתי

על שולחנו של הגאון המקובל
איש האלקים הרב שמשון חיים בן הרב נחמן מיכאל נחמני זי"ע
מחבר הספרים הקדושים זרע שמשון ותולדות שמשון

פרשת ויצא תשפ"ב | גליון מס' 318

הראשון, שכפי דברי הזוהר הקדוש, הגיע לידי נמרוד ולאחר מכן, לידי עשיו אחיו. והיה זה אותו הבגד, שעל ידו זכה ליטול את הברכות מיצחק אביו.

ולמה חפץ בו כל כך, משום שהיה סמוך ובטוח כי בעת לובשו בגד זה, לא יוכל אף אחד להזיקו, לא עשיו אחיו ולא שום בריה בעולם. וכמו שאמרו חכמים (פרקי דרבי אליעזר פרק כ"ד), כי כל הלובש את אותו הבגד נעשה גיבור.

נמצא לפי פירוש זה, כי בקשתו של יעקב אבינו, גם בלחם לאכול וגם בבגד ללבוש, היתה בקשה לקבלם באופן של הנאה מושלמת. זאת, בניגוד למה שמשתמע מפשוטו של מקרא, כי הוא ביקש רק דברים הכרחיים כמו לחם ובגד.

ב. בקשתו של יעקב אבינו היתה רק על המינימום ההכרחי. עוד אפשר לפרש את בקשת יעקב אבינו, בדרך הפכית. והיינו, שיעקב חשש שמא ריבוי הנאה מעולם הזה יביאהו לידי חטא, וכמאמר הפסוק (דברים לב, טו) 'וישמן ישורון ויבעט'. לכן, שאל מאת ה' רק לחם לאכול די סיפוקו, ורק בגד הנצרך לו ללבישה.

שמא יוקשה, אם חשש כל כך מההנאה ממנעמי העולם הזה, מדוע אם כן, חפץ יעקב לקבל את ברכות אביו, (בראשית כז, כח) 'זיתן לך האלקים מטל השמים ומשמני הארץ'. אין זאת אלא משום שצפה, כי בני ישראל אינם מסוגלים לקבל ולסבול רוב פורענות. לכן, עבור הדורות הבאים, היה חפץ שיהיה להם כל טוב גם בגשמיות.

וידר יעקב נדר לאמר אם יהיה אלקים עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם לאכל ובגד ללבש. (בראשית כח, כ)

מקשים המפרשים, מדוע הוצרך יעקב אבינו לפרט, לחם (כדי) לאכול ובגד (כדי) ללבוש. הלא פשיטא שאם הוא מבקש לחם ובגד, אין זה אלא כדי שיהיה לו הלחם לאכילה והבגד ללבישה.

ובשלמא מה שפירט לחם לאכול, יש לפרש על פי דברי הגמרא (יומא עד; כפי גרסת ה'עין יעקב'), 'אינו דומה מי שיש לו פת בסלו למי שאין לו פת בסלו'. ופירש רש"י, שמי שאין לו פת בסלו 'אוכל היום ודואג למחר'. והיינו, שהגם שאוכל די סיפוקו, עדיין אין שביעתו שלימה, בשל דאגת המחר.

על כך היתה בקשתו של יעקב אבינו, 'ונתן לי לחם לאכל', שתהיה זו אכילה מושלמת, כזו שיש עמה שביעה. אכילה שיש בה הנאה, ללא דאגת יום המחר.

אולם עדיין הקושיא בעינה עומדת, מדוע היה צריך לפרט 'בגד ללבוש'. הלא הבגד עשוי כדי להתקיים ימים ושנים ולא שייכת בו דאגת המחר.

ויש ליישב ולפרש בשלושה דרכים:

א. יעקב אבינו ביקש על בגד מסוים, שתהיה לבישתו מושלמת. בדומה לבקשת לחם לאכול, שהיתה על אכילה מושלמת וכנ"ל, כך גם בקשת בגד ללבוש, היתה על בגד מיוחד אותו היה חפץ ללבוש. והוא, הבגד של אדם

נכלל בחיים טובים?

ההתקדמות האסטרטגית, שהזיאה אותו מקצוע de חנה. הזיאה אחריה עם סחרור de הזמנות בחתונה. והיה צריך לאחוז ראש מאיפה זה התחיל. הודו לה כי טוב, ויקיים לכבודו de רבינו הרש"ע שמונ' עירו לה' עיר חדש', קול רינה וישועה'.

ואז תשכחו, לכו עם אתם להתייעץ עם היועץ הזה. העצות שלו עוות כלכלית!

הסיפור הבא, סופר על ידי מגיד השיעור הנודע, בקו' קול ה'ישועות', הרב מיכאל בן דוד מאשדוד. ביום ההילולא של הזרע שמשון, ו' אלול תשפ"א

הילדים של רבי שמשון חיים נחמני

ער שנים. כן, ער שנים בלי ילדים. האם אפשר להכין את זה? האם ניתן לתאר כאן בקו מה עובר על זוג בכזה זמן.

אנחנו מכירים את מאור חכמינו ז"ל (יבחות סד), מי שמחה ער שנים לילדים, חייב לקחת אזה אחרת. כמו שכותב רש"י הק' בפרשת לך לך על הפסוק (ט, זכ, ט) חקל ער שנים לטבת אברם בארץ כנען.

הזוג שיליו אנחנו מספרים כאן, זכו, להכיר את הרב הזאון, פה חפיק חרשיות, הרב מיכאל בן דוד שלי"א מאשדוד. טלח על עצמו, לזכותם, לחסור את השיעור בחשך תקופה, כסאלה לילדים עבורם. כמו שסירך רבינו את הלוחדים בספריו רבינו חיים וחזוני טבי'.

לא עבורו כחה חודשים, והזוג נועה בעצרת השם יתברך. זכותו של רבינו עמדה להם, וברכת צדיק לא עוה ריקם.

ואכן, נענינו לבקשתו של מישי השיעור הנכבד, לפרסם את הסיפור הזה, אחד מני רבים, de אלו ענועו בצרע של קייחא בזכות הליחוד בספר צרע שמונ'.

ואנו מוסיפים, שהם זכו ליותר, לא סתם ליחוד. ליחוד מעשיך ויסודי, עם הסבר מאיר עיניים, כמו שיעוד הרב מיכאל בן דוד לעשות. מחזינים אתכם לטעום בקו קול ה'ישועות', 086226014, דלוחה 23. אין אחריות לתחתמכרים...

ג. בגד ללבוש, רומז על לבושי הנפש המתחדשים בכל יום. על דרך הרמז יש לפרש, כי יש להקיש את בקשת לחם לאכול לבקשת בגד ללבוש. וכשם שברור כי לחם לאכול היינו לחם חדש בכל יום, כי הלחם של יום האתמול כבר נאכל. כך גם הבקשה על בגד ללבוש, היתה על בגד ומלבוש חדש, עבור כל יום ויום.

אלא שלא על בגד כפשוטו, היתה בקשת 'ובתן לי בגד ללבוש', כי אם על לבושי הנפש. כמו שכתב בספר הזוהר, 'שכל התיקונים שאדם מתקן בכל יום, הם הלבושים שבהם תתלבש הנשמה, להתענג בעונג הצפון'.

ועל כך ביקש יעקב, לזכות לסייעתא דשמיא, שיוכל להיות דבוק תמיד בקונו. וכמו שהסמך 'והיה ה' לי לאלקים', ופירש רש"י, 'שיחול שמו עלי מתחילה ועד סוף'.

(תולדות שמשון מסכת אבות, פרק א משנה יח; זרע שמשון פירשת אחרי מות מאמר א)

הלכתא כנהמנו

חובבים נגינה? בודאי תיהנו מהסיפור הבא, שסופר לנו ביום ההילולא של הזרע שמשון, ו' אלול תשפ"א

קול רינה וישועה

ניתן לער שמעטם אי פעם את מו של כלי הנגינה קריו סקסופון. אבל, עם אם הנכם חובבים נגינה, ייתכן שעדיין לא עשיתם את זה על סקסופון.

מי שיעוד, ליחוד נגינה על הכלי, לא נחשב החליחודים הקלים.

ומה יעשה מי שמעסק להצלחה, אבל לא רואה שהצלחה חושבת להתקרב לכיוונו. מרשיש תקוע להחיה.

מי שנתן לו את העצה הזו, התלמה כיועץ טוב. אני חייעץ לכם להתייעץ אותו בכל קושי'.

העצה היתה, ללמוד בחקביל עור מוהו. הקר של לעולם הנגינה, נמצא יותר בחלק של השמחה שהוא אורם. ליחוד התורה הקדושה, להבדיל הבדלות לאין קל ותכלית, בספר הקדוש והנשכר צרע שמונ'. סאלה בדוקה לכל מה שנכלל בחיי טבי'. ומה לא

